

Gf.IV.30.112/2014/4.

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Nyári Péter ügyvéd (CÍME) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME) felperesnek, a Miskolci 15. számú Ügyvédi Iroda (CÍME, ügyintéző: Dr. Vanczer Erzsébet ügyvéd) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME, Cg...., adószám: ...) alperes ellen küldöttgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék

2013. november 29. napján meghozott 25.G.40.147/2013/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2014. április 12. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6350 (Hatezerháromszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az alperes lakásszövetkezet tagja. Az alperes igazgatósága a 2013. május 13. napján keltezett meghívóval 2013. május 27. napjára küldöttgyűlést hívott össze, amelyben a 2012. évet értékelő küldöttgyűlés megtartásának a helyét és időpontját, a napirendi pontokat, továbbá - annak határozatképtelensége esetén - a megismételt küldöttgyűlés időpontját is megjelölte. A felperes - bár nem volt küldött -, személyesen részt vett a 2013. május 27. napján megtartott küldöttgyűlésen, ahol 11 - valamennyi küldött igen szavazatával meghozott - határozat elfogadására került sor. 2013. július 29. napján a felperes a Miskolci Törvényszék Cégbíróságához benyújtott keresetlevelében az alperesnek a 2013. május 27. napján megtartott küldöttgyűlésén meghozott 5/2013. (V.27.), 6/2013. (V.27.) és 7/2013. (V.27.) számú határozatai bírósági felülvizsgálata iránt terjesztett elő kereseti kérelmet

„A lakásszövetkezetekről” szóló 2004. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Lsztv.) 21. §-ának (3) bekezdése, valamint a 16. §-ának (1)-(4) bekezdéseiben foglaltakra hivatkozással.

A Miskolci Törvényszék Cégbírósága 2013. augusztus 23. napján megküldte a keresetlevelet a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező elsőfokú bíróságnak.

2013. október 9. napján a felperes módosította a kereseti kérelmét, és a 2013. május 27. napján megtartott küldöttgyűlésén meghozott valamennyi határozat hatályon kívül

helyezését kérte az Lsztv. 16. §-ának (3) bekezdésére hivatkozással. Sérelmezte, hogy az írásbeli meghívó - az azon szereplő dátumot is figyelembe véve - nem került a küldöttgyűlés időpontja előtt 15 nappal megküldésre, valamint a mellékleteket (a beszámolót, a mérleget és egyéb dokumentumokat) is csak 2013. május 14. napján juttatták el a küldöttekhez.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségében való marasztalását kérte.

Állította, hogy a 2013. május 27. napján megtartott küldöttgyűlésen meghozott határozatok nem ütköznek sem jogszabályba, sem az alperes alapszabályába, ezért az Lsztv. 9. §-ának (1) és (2) bekezdéseiben foglalt feltételek nem állnak fenn. Hivatkozott arra is, hogy a felperes - mivel nem volt küldött - nem rendelkezik perindítási jogosultsággal.

Az elsőfokú bíróság a 10. sorszámú ítéletében az alperes 2013. május 27. napján megtartott küldöttgyűlésén meghozott 5/2013. (V.27.), 6/2013. (V.27.), és 7/2013. (V.27.) számú határozatait hatályon kívül helyezte, valamint kötelezte az alperest a pernyertesség-pervesztesség arányára tekintettel a felperes javára perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.

A határozatának indokolásában rámutatott arra, hogy a felperes mint a lakásszövetkezet tagja az Lsztv. 9. §-ának (1) bekezdése alapján jogosult az alperes küldöttgyűlésén meghozott határozatok bírósági felülvizsgálata iránt pert indítani. A küldöttgyűlésre szóló meghívó keltezését és a küldöttgyűlés időpontját összevetve pedig megállapította, hogy mivel a meghívó megküldése és a küldöttgyűlés időpontja között - az Lsztv. 16. §-ának (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakat is figyelembe véve - nem telt el a 15 napos határidő, a küldöttgyűlés összehívása nem felelt meg a jogszabályban és az alperes alapszabályában III.11. pontjában foglalt előírásoknak, ezért e jogszabálysértés miatt a felperes eredetileg előterjesztett keresetlevelében megtámadott határozatokat hatályon kívül helyezte. Ezt meghaladóan azonban a felperes keresetét azért utasította el, mert megállapítása szerint a többi határozat bírósági felülvizsgálata vonatkozásában a felperes elmulasztotta a perindítási határidőt. Az ítélet indokolása szerint a lakásszövetkezeti határozatok bírósági felülvizsgálata iránti perekben a keresetet nem csupán a jogszabályban előírt határidőn belül kell benyújtani, hanem ezen a határidőn belül szükséges megjelölni a sérelmezett határozatokat és a hatályon kívül helyezésüket megalapozó valamennyi okot, indokot is elő kell adni. Az e határidőn túl, utóbb megjelölt határozatok illetve a később előterjesztett indokok a kereset elbírálásakor már nem vehetőek figyelembe, azok figyelmen kívül hagyandók. Mivel a felperes valamennyi küldöttgyűlési határozat hatályon kívül helyezését csak a 2013. október 9. napján előterjesztett beadványában kérte, ezek vonatkozásában elkesettség miatt nem találta alaposnak a kereseti kérelmet.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben a sérelmezett határozat megváltoztatását, az alperes 2013. május 27. napján megtartott küldöttgyűlésén meghozott valamennyi határozatának hatályon kívül helyezését és az alperesnek az első- és másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezését kérte.

A fellebbezésében előadott érvelés szerint az Lsztv. 9. §-ának - 2011. július 28-i hatállyal - módosított rendelkezései alapján már nem jogvesztő a perindítási határidő, ezért a felperes a 2013. október 8-án keltezett keresetkiterjesztésében módosíthatta a kereseti kérelmét akként, hogy az alperes valamennyi, a 2013. május 27-i küldöttgyűlésén hozott határozatának a hatályon kívül helyezését kérte.

Állította, hogy erre a felperes számára a Pp. 146. §-ának (1) bekezdése is lehetőséget adott, ezért álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az Lsztv. módosított 9. §-a (3) bekezdésében meghatározott perindítási határidő elmulasztását.

Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében a sérelmezett ítélet helybenhagyását, valamint a felperesnek a másodfokú perköltségében való marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a perindítással kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket megfelelően értelmezte, a felperes álláspontjának elfogadása akár több éven keresztül is lehetővé tenné a határozatok bírósági megtámadását, amely ellehetetlenítené a lakásszövetkezet működését.

Bejelentette, hogy az alperes elfogadta az elsőfokú bíróság döntését, ezért a 2014. február 25-én megtartott küldöttgyűlésén a résztvevők ismételten döntöttek az elsőfokú bíróság által hatályon kívül helyezett határozatok tárgyában.

Az ítéltábla megállapította, hogy a peres felek nem terjesztettek elő fellebbezést az elsőfokú bíróság ítéletének az alperes 5/2013., 6/2013., 7/2013. (V.27.) számú határozatai hatályon kívül helyezésére vonatkozó, a keresetnek részben helyt adó rendelkezései ellen, ezért azok a Pp. 228. §-ának (3) és (4) bekezdései alapján (rész)jogerőre emelkedtek. Emiatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése szerint csupán a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a felperesnek az alperes 2013. április 10. napján megtartott küldöttgyűlésén hozott határozatok felülvizsgálata tárgyában a Tiszaújvárosi Járásbírósághoz előterjesztett kereseti kérelme a Miskolci Törvényszékhez áttételre került. Tekintettel azonban arra, hogy nem került sor az elsőfokú bíróság által a perek egyesítésére, a felperes által az abban a perben előadott tények, körülmények a jelen eljárásban nem voltak figyelembe vehetőek. Az áttett keresetlevélben nem is a 2013. május 27-én hozott határozatok felülvizsgálatát kérte a felperes.

Az így kiegészített tényállás alapján is alaptalannak találta az ítéltábla a felperes fellebbezését.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése szempontjából jelentős tényeket feltárta, a tényállást helyesen állapította meg, és érdemben helytálló döntést hozott. Az ítéltábla azonban a jogi következtetésekkel csak részben értett egyet, azt a következőkkel egészíti ki, illetve pontosítja:

A 2011. évi LXXVI. törvény 8. §-ával módosított Lsztv. 9. §-a (3) bekezdésének első mondata szerinti a felperes a lakásszövetkezet határozata ellen a keresetlevelét 60 napos határidőn belül terjesztheti elő, amely - 2011. július 28-i hatályú - jogszabály módosítás már nem jogvesztő határidőt biztosít a bírói út igénybevételére.

A jogszabály módosításának célja az volt, hogy megszüntesse a korábbi (60 napos) jogvesztő határidőben korlátozott bírósághoz fordulás jogát. A jogalkotó az Lsztv. 9. §-a (3) bekezdésének új szabályával a 60 napos időtartamot határozta meg olyan mértékűnek, amely alatt a tag bírósághoz fordulhat, egyenlő súllyal mérlegelve a határozat véglegességben érdekelt és a határozatot vitató tagok helyzetét.

Az nem volt vitás, hogy a felperes a keresetlevelét - amelyben először csak az 5., 6., és 7/2013. (V.27.) számú határozatok hatályon kívül helyezését kérte - 2013. június 29. napján az Lsztv. 9. §-a (3) bekezdésének első mondata szerinti határidőn belül terjesztette elő. Az elsőfokú bíróság - más tartalmú - felhívására a 2013. október 9-én benyújtott 4. számú beadványában módosította a keresetét, melyben már az összes, a május 27-i küldöttgyűlésen meghozott határozat hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozással, hogy nem történt meg a küldöttgyűlésre vonatkozó meghívó megküldése a küldöttgyűlés időpontja előtt 15 nappal, amely a mulasztás az Lsztv. 16. §-ának (3) bekezdésébe ütközik és valamennyi küldöttgyűlési határozatot jogszabálysértővé teszi.

Az elsőfokú bíróság hiánypótló végzésének a felhívása azonban nem arra vonatkozott, hogy a felperes a tekintetben pontosítsa a kereseti kérelmét, hogy még mely küldöttgyűlési határozatok hatályon kívül helyezését kéri, helyette azon okokat kellett (volna) megjelölnie, amelyek jogszabálysértésként, az eredetileg megjelölt küldöttgyűlési határozatok hatályon kívül helyezésének az alapjául szolgálhatnak.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében érdemben kizárólag az 5; 6; 7. számú határozatok jogszerűségét vizsgálta, mert megállapítása szerint a kereset benyújtására nyitva álló határidő után megjelölt újabb határozatok és előterjesztett indokok a tiltott keresetkiterjesztés miatt nem vehetőek figyelembe. Ez jogértelmezés azonban - miként arra helytállóan hivatkozott a fellebbezésében a felperes is - a 60 napos jogvesztő határidővel összefüggésben kialakult bírói gyakorlatot tükrözi.

A jelen perben irányadó Lsztv. 9. §-a szerinti határidő a jogszabálmódosítás folytán már nem jogvesztő, ezért annak értelmezésével összefüggésben a 4/2003. Polgári jogegységi határozatban foglaltakat kell alkalmazni. A jogegységi határozat VI. pontja szerint a keresetindítás határidőhöz kötése a bírósághoz fordulás alapjogának alkotmányos korlátozása, ugyanis az 59/1993. (XI.29.) AB határozat szerint a bírósághoz fordulás joga nem jelent korlátozhatatlan alanyi jogot a perindításra. Az időmúlásnak - ahogyan arra a jogegységi határozat V. pontja is utal - kétféle hatása van: a jogvesztés és az elévülés. Az időmúlás a követelés elévülésére vezet, az elévült követést pedig bírósági úton érvényesíteni nem lehet [Ptk. 325. §-ának (1) bekezdése]. A jogvesztéssel nem járó anyagi jogi határidő elévülési jellegű, melyből következően, amennyiben a jogszabály a keresetindításra úgy ír elő határidőt, hogy annak az elmulasztásához nem fűzi a jogvesztés következményét, a határidő elmulasztása kimenthető. Amennyiben a jogszabály a mulasztás kimentésére nem az elévülés kimentésénél szigorúbb feltételekkel előterjeszthető igazolást írja elő, a határidő elévülését a bíróság hivatalból nem állapíthatja

meg. Csak az alperes elévülési kifogása esetén vizsgálható az, hogy a keresetlevél benyújtása határidőben történt-e meg.

Az elsőfokú eljárásban az alperes nem hivatkozott a perindítási határidő elévülésére a felperes keresetkiterjesztésével összefüggésben, csupán azt adta elő, hogy a sérelmezett határozatai nem jogszabálysértőek. Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala után azonban a fellebbezési ellenkérelmében már egyet értett azzal, hogy a bíróság a keresetindítási határidő elmulasztása miatt nem vizsgálta (nem vizsgálhatta) a felperes keresetkiterjesztésében megjelölt újabb határozatok jogszerűségét, mely nyilatkozata - tartalma szerint, a Pp. 3. §-ának (2) bekezdése alapján - elévülési kifogásnak tekinthető. Az elévülési kifogás előterjesztésére pedig a következetes bírósági gyakorlat szerint a másodfokú eljárásban is mód van (BH1994.433.). Az alperes elévülési kifogására tekintettel a határidő számítására a Ptk. 326-327. §-aiban írt szabályokat kell alkalmazni. A felperes ugyan a Ptk. 326. §-a alapján hivatkozhatott volna az elévülés nyugvására, mely azonban azért nem vehető figyelembe, mert az elsőfokú eljárás iratainál a felperes által .../2. alatt csatolt mellékletből megállapítható, hogy a felperes - az általa meg nem nevezett küldöttől - már 2013. május 15-én megkapta azt a levelet, amelynek a mellékletét képezte a meghívó és a küldöttgyűlés anyaga, tehát ismert volt előtte a 15 napos határidő be nem tartásának a ténye, ezért ezzel összefüggésben nem hivatkozhat menthető okra. A felperes a 2013. július 29-én benyújtott keresetlevelében - ezt a jogszabálysértést megjelölve - már kérhette volna valamennyi küldöttgyűlési határozat hatályon kívül helyezését.

Amennyiben az elévülési kifogás alapos, a bíróságnak a határidő elmulasztása következményeit az ügy érdemében hozott a keresetet e vonatkozásban elutasító ítéletében kell levonnia. Ezért az ítélet tábla megállapította, hogy a fellebbezés tárgyát képező határozatok tekintetében az elsőfokú bíróság érdemben helyes határozatot hozott, amelynek eredményeként azt a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a másodfokú eljárási költségeit maga köteles viselni. Köteles továbbá megfizetni az alperes számára a másodfokú eljárással költségként felmerült jogi képviselőből eredő ügyvédi munkadíjat is, amelynek összegét az ítélet tábla „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről”

szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése figyelembevételével a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló minimum összegben határozta meg az ítélet tábla.

Debrecen, 2014. április 2.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna sk. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -